

DOSAR NR. 11549/2/2010

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 5727

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 10.10.2011

CURTEA COMPUSĂ DIN:

PREȘEDINTE: CÎRJAN RALUCA MARIA

GREFIER: LUCREȚIA MIHU

Pe rol pronunțarea în cauza având ca obiect acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu pârâtul **ATUDOROAIE GHEORGHE**.

Se învederează că, prin Serviciul Registratură s-au depus la dosar, la data de 07.10.2011, Concluzii Scrise formulate de pârât.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 03.10.2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre când, Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților, eventual, să formuleze și să depună la dosar Concluzii Scrise, a amânat pronunțarea la data de 10.10.2011, când a dat următoarea hotărâre:

CURTEA,

Asupra cauzei de față,

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 11549/2/2010, în data de 26.11.2010 pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a solicitat în contradictoriu cu pârâtul **ATUDOROAIE GHEORGHE** pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care să se constate calitatea *de lucrător* al Securității în ceea ce-l privește pe pârât, în sensul dispozițiilor art. 2 litera a din OUG nr. 24/2008.

În motivarea acțiunii s-a arătat că, în urma *sesizării* formulate de domnul XXXXXXXXXX prin cererea nr. P 5421/01/04.03.2009, s-au făcut verificări conform art. 1 alineat 7 din OUG nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au

contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. I 184945 (cotă CNSAS), unde pârâtul figurează la filele 285 și 305v.

A susținut reclamantul că, din Nota de Constatare nr. DI/I/1964/19.08.2010, precum și din înscrisurile atașate dosarului rezultă următoarele:

Pârâtul Atudoroaie Gheorghe, având gradul de locotenent major și funcția de Șef al Serviciului 2 din cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Botoșani a aprobat interceptarea corespondenței interne și externe precum și instalarea mijloacelor speciale de interceptare a discuțiilor prin intermediul emițătorilor alimentați la baterie pentru o familie angajată la Întreprinderea Filatură Fire de Melană din Botoșani, semnalată cu relații neoficiale cu cetățeni străini.

În aceeași calitate de maior și șef al Serviciului 2 din cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Botoșani, pârâtul a solicitat Securității Municipiului București încadrarea informativă, în timpul deplasării în capitală, a unei persoane semnalată cu legături cu adepți ai „Meditației Transcedentale”.

De asemenea, în calitate de maior și locțiitor al șefului Inspectoratului Județean de Securitate Timis, a aprobat, prin rezoluție, măsurile de urmărire a unei persoane semnalată cu relații cu cetățeni străini și intenții de a părăsi ilegal țara.

Astfel, prin activitățile desfășurate de pârâtul Atudoroaie Gheorghe, în calitate de angajat al fostei Securități, a suprimat drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, precum dreptul la viață privată, secretul convorbirilor telefonice, prevăzut de art. 33 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice; dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice; fiind deci întrunite condițiile impuse de dispozițiile art. 2 litera a din OUG nr. 24/2008.

În susținerea acțiunii reclamantul a depus la dosar, conform art. 13 alineat 1 din Legea nr. 554/2004, Nota de constatare însoțită de actele doveditoare ce au stat la baza emiterii acesteia, existente la filele 12 – 82 dosar.

Pârâtul a formulat întâmpinare în cauză, (filele 85 - 97 dosar) prin care a, invocat pe cale de excepție, nulitatea notei de constatare nr.

DIA/1964/19.08.2010 precum și tardivitatea introducerii acțiunii, solicitând, pe fondul pricinii, respingerea acțiunii, ca neîntemeiată și totodată sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a O.U.G. nr. 24/2008 în integralitatea sa, respectiv a Legii nr. 293/28.11.2008; excepții discutate și asupra cărora Curtea s-a pronunțat prin Încheierea de ședință din 27.06.2011 (filele 108-110 dosar).

În combaterea acțiunii, pe fondul pricinii, a susținut pârâtul, prin întâmpinare, în esență că, măsurile de interceptarea a corespondenței telefonice sau de pătrundere în secret în locurile de muncă, domiciliu sau reședință temporară, făceau parte din arsenalul oricărui serviciu de securitate din întreaga lume și aveau o bază legală cât se poate de clară în legislația respectivă și urmăreau un scop legitim evident – apărarea securității naționale iar activitatea pârâtului s-a circumscris exercitării în limitele legii, a atribuțiilor sale de serviciu, neputându-se reține că actele și faptele imputate acestuia au vizat suprimarea sau îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

S-a mai arătat de către pârât că, din parcurgerea textelor legale invocate de reclamantă, texte ce se referă la cele două drepturi de care a făcut aceasta vorbire și de a căror îngrădire s-ar face vinovat pârâtul, și anume dreptul la viață privată – secretul corespondenței și dreptul la libertatea opiniilor – nu sunt drepturi absolute, ci ele fac parte din categoria „drepturilor condiționale” ce comportă anumite limitări, cu condiția ca aceste limitări să fie prevăzute de lege și să fie necesare respectării drepturilor sau reputației altora sau apărării securității naționale, ordinii publice, sănătății ori moralității publice.

S-a solicitat de către pârât a se avea în vedere faptul că acesta a fost atât ofițer de Securitate în perioada 1974 – 1989, cât și ofițer SRI în perioada 1992-2004, fiind avansat la excepțional până la gradul de general.

Analizând actele și lucrările cauzei, Curtea constată a fi îndeplinite condițiile impuse de dispozițiile art. 2 litera a) din OUG nr. 24/2008 pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

Astfel, potrivit art. 2 litera a) din OUG nr. 24/2008 – lucrător al Securității – este orice persoană care, având calitatea de ofițer sau subofițer al Securității sau Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945-1989; a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Referitor la prima condiție impusă de textul de lege mai sus menționat – respectiv calitatea de ofițer(...) al Securității (..), Curtea constată că este îndeplinită, întrucât din actele dosarului rezultă că pârâtul Atudoroaie Gheorghe a fost angajat al fostei Securități, având gradele și funcțiile de maior (1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988), șef al Serviciului 2 din cadrul I.J.S. Botoșani (1983, 1984) și respectiv locotenent colonel (1988, 1989), loțiitor al șefului I.J.S. Timiș (1985, 1986, 1987, 1988, 1989), aspect necontestat de altfel nici de pârât.

Referitor la cea de-a doua condiție, impusă de art. 2 litera a din OUG nr. 24/2008, respectiv să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau îngădit drepturile și libertățile fundamentale ale omului – Curtea constată că și această condiție este îndeplinită, având în vedere următoarele:

Astfel, Curtea observă că, deși în Nota de constatare nu se face vorbire de dosarul/cota 18495 privindu-l pe [REDACTED], ca fiind persoana care a solicitat efectuarea verificărilor calității de lucrător al Securității a celor care au contribuit cu informații la instrumentarea dosarului său, în vederea aplicării procedurilor prevăzute de OUG nr. 24/2008, totuși, din documentele depuse în cauză de reclamant existente la filele 21, 22, 23 rezultă că pârâtul a contribuit cu informații la completarea dosarului persoanei care a solicitat efectuarea verificărilor (fila 20).

Astfel, Curtea reține că, pârâtul în *calitatea pe care a deținut-o*, în cadrul fostei Securități, *prin activitatea desfășurată*, a contribuit în mod direct cu informații la *completarea dosarului nr. 18495 privindu-l pe* [REDACTED] constând în aprobarea măsurilor privind interceptarea corespondenței numitului [REDACTED] (fila 23 dos), transmise către persoana urmărită/obiectivul [REDACTED].

Se constată că, scrisoarea a fost tradusă din limba germană, fiind deci deschisă corespondența, în baza măsurilor aprobate de pârât.

Totodată, Curtea mai reține că, pârâtul Atudoroaie Gheorghe, în aceeași *calitatea pe care a deținut-o* în cadrul fostei Securități, *prin activitatea desfășurată*, a contribuit în mod direct, cu informații, la *completarea următoarelor dosare* : Cota I 5578 (titular [REDACTED]) director comercial la IFF Melana, fiind semnalat că întreține relații neoficiale cu reprezentanți ai unor firme străine, Cota I 2735 (titular [REDACTED]) inginer în cadrul Intreprinderii Textile Suveica, fiind *semnalat că făcea parte din "Meditația Transcedentală"*, Cota I 1942 (titular [REDACTED]) inginer chimist șef laborator la Grupul nr.2 Construcții

Lușoj, urmărit pentru relații cu cetățeni străini și pentru *intenția de a părăsi țara*, Cota I 2105 (titular [redacted]) prin dosar de urmărire informativă în urma *semnalării că este total împotriva regimului*, precum și a dosarului Cota I 160202 avându-l ca titular [redacted] profesor de limba și literatura română redactor la revista "Orizont" din Timișoara, urmărit pentru *atitudine politică necorespunzătoare*.

Curtea reține, în concret, că pârâtul a contribuit la completarea dosarelor mai sus menționate cu materiale *constând în stabilirea planurilor de măsuri care presupuneau interceptarea corespondenței interne și externe, instalarea mijloacelor speciale IDEB ce vizau interceptarea discuțiilor prin intermediul emitătorilor alimentați la baterie, folosirea măsurilor de filaj ale persoanelor vizate, dar și a celor din anturajul lor, note de analiză și măsuri, instruirea și dirijarea surselor, note de relații, etc.*

Or, prin astfel de activități, care au vizat persoane determinate, cetățeni români, pârâtul Atudoroaie Gheorghe a desfășurat activități prin care a suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului precum: *dreptul la viața privată, secretul convorbirilor telefonice*, prevăzut de art. 33 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 17 din pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice; *dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor*, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice..

Prin urmare, Curtea nu va putea reține apărarea pârâtului, potrivit căreia măsurile adoptate de el se încadrau în dispozițiile legale de la acea vreme, din moment ce, așa cum s-a arătat mai sus, drepturile încălcate erau reglementate, ca atare atât în Constituția României din acea perioadă, cât și în pactele și tratatele semnate de România și deci, în vigoare și aplicabile la acea vreme.

Cât privesc celelalte apărări ale pârâtului, este adevărat că, regulamentele, statutele militare și prevederile legale invocate impuneau luarea unor măsuri specifice activității organelor de securitate, însă acestea, tot potrivit reglementărilor vremii, trebuiau să privească activități legate de siguranța statului (spionaj, contraspionaj economic, industrial, etc, antiterorism, trafic de persoane sau substanțe interzise, etc.) iar *nu să fie îndreptate împotriva propriilor cetățeni care, dimpotrivă, aveau dreptul să se bucure de protecție iar nu de represiune*.

Astfel fiind, Curtea constată că, pârâtul nu a făcut dovada că persoanele urmărite se aflau în atenția organelor de securitate pentru activități de spionaj/contraspionaj, etc, așa cum, fără temei, a pretins pârâtul.

Pe de altă parte, Curtea are în vedere faptul că, prin prevederile prezentei ordonanțe în nici un caz nu se urmărește o condamnare a persoanelor verificate, ci doar o devoalare publică a activităților și actelor petrecute în timpul regimului comunist, care prin intermediul Securității a exercitat o permanentă teroare împotriva propriilor cetățeni, a drepturilor și libertăților lor fundamentale, *nefiind necesară îndeplinirea vreunei condiții legată de consecințele juridice sau de orice natură produse persoanelor vizate.*

Prin urmare, accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, prin *consemnarea publică* a abuzurilor petrecute, ar trebui să contribuie la o mai bună înțelegere a trecutului, prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

În concluzie, față de cele mai sus expuse, Curtea, în baza art. 1 și art. 18 alineat 1 din Legea nr. 554/2004, va admite acțiunea și va constata calitatea de lucrător al Securității a pârâtului Atudoroaie Gheorghe , în sensul dispozițiilor art. 2 litera a) din OUG nr. 24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **ATUDOROAIE GHEORGHE** născut la data de **03.04.1947**, în **Răchiți județ Botoșani**, fiul lui **Neculai și Maria** – domiciliat în Timișoara. Str. Intr. [REDACTED] județ Timiș, având și domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la SCA „ [REDACTED] și Asociații” – București, str. [REDACTED] sector 6.

Constată existența calității de lucrător al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul **ATUDOROAIE GHEORGHE**, în sensul dispozițiilor art.2 lit. a) din OUG nr.24/2008.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

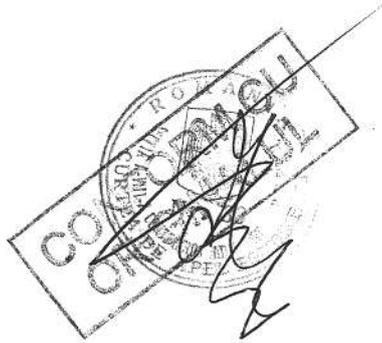
Pronunțată în ședință publică, azi, 10 octombrie 2011.

PREȘEDINTE,
CÎRJAN RALUCA MARIA

GREFIER,
MIHU LUCREȚIA

Red.RMC
Tehnored.LM/4 ex.

ROMANIA
CURTEA DE APPEL BUCUREȘTI
SECȚIA

Caut adun
Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în posesia
acestei instanțe
se legalizează

11549/2/2010
multe nec definitiv și executiv
pre deloc me. MP - decizie
Me. 5134/04-12-2012 de
11549/2/2010 icof